

[Jørgen Junior]

Det er da rigtigt, at pårørende i al almindelighed ikke vil kunne klare plejekravene, og derfor er der heller ikke tale om, at det er noget, der stilles op som alternativ. Det er noget, der stilles op som et yderligere tilbud set fra vores side.

Da socialdemokratiets ordfører, fru Inge Fischer Møller, var på talerstolen, kom jeg til at tænke på Lysistrate. Jeg ved ikke rigtig, om man vil kunne gennemføre noget godt ved at sige så lidt. Vi ser jo her i dag ved sådan en sociallovsdebat, hvor få mænd der er til stede. Vi får endda at vide, at der er ved at ske en stærk udvikling. Der er ved at ske en ændring i forholdet mellem kønnene, var der en af de kvindelige deltagere der sagde før. Jeg tror nok, at jeg ikke har den helt store respekt for, at det skulle være stærkere, fordi det siges af kvindemund, også når der tales om, at dette forslag vil gå ud over kvinderne. Det var vist fru Lilli Gyldenkilde, der i særdeleshed harcelerede over det. Det mener jeg ikke der er tale om, men det er naturligvis et forslag, som tilsiger at styrke familiefællesskabet, og derfor forstår jeg godt, at SF og DKP er imod et sådant forslag, for der ønsker man naturligvis at styrke institutionerne, og man ønsker, at vi skal blive sociale tilfælde.

Jeg ønsker, at de ældre kan få en yderligere mulighed, og så må jeg selvfølgelig sige til de konservative, at jeg beklager da, hvis det har virket, som om vi har stjålet. Jeg vil hellere sige, at vi gerne vil supplere og samarbejde og gentage gode ideer.

Og så må jeg i øvrigt blot til de konservative sige tak for tilslutningen og det samme til de andre, som er enige med os i den grundlæggende idé, for jeg er også enig med fru Yvonne Herløv Andersen i, at dette forslag er ment som et bidrag til et forsøg på at skubbe i den rigtige retning.

Det har naturligvis også noget at gøre med den ældrekommision, der er nedsat. Jeg føler, der er et problem, som må løses, således at vi får klargjort, at der er mange, der ønsker, at samfundets tilbud til de ældre i højere grad skal være et tilbud om at kunne blive hjemme, også selv om det medfører ganske alvorlige pasnings- og plejeproblemer, som skal udføres ikke alene af de hjemmegående familiemedlemmer, men naturligvis også af en mængde offentlige personer, hjemmesygeplejersker, læger, som skal kunne komme på

besøg, foruden naturligvis enhver anden form for offentlig støtte, som man for øjeblikket kan få.

Men jeg kan ikke sige andet, end at det, der forbavtede mig mest, var, at retsforbundet efterhånden i den grad går SF i bedene og stort set udtaler det samme som SF, og så naturligvis allermost, at venstre i sin iver efter bare at være et nyt radikalt venstre-parti ikke engang går ind i debatten og kommer med de vurderinger, som det radikale venstre dog i tidens løb altid har forsøgt at komme med, men blot siger: vi afviser forslaget, vi er det nye socialdemokratiske støtteparti. Jeg synes, det er lidt sørgeligt at konstatere, at venstre er kommet så langt ud.

Så vil jeg godt til fru Grethe Philip, som kom med disse bemærkninger om, at det økonomisk ikke er et besparelsesforslag, ud over de første bemærkninger, jeg gjorde, sige, at der er en lille misforståelse, tror jeg nok, hos fru Grethe Philip, for der er ikke tale om, at dette kan gælde andre end patienter, som ellers kun har plejehjemmet som den eneste mulighed. Det gælder altså udelukkende patienter, som ellers faktisk er visiteret til et plejehjem, som ellers er tunge patienter. Der er ikke tale om, at når en ældre kvinde passer sin endnu ældre mand, bliver der tale om en slags plejeløn, som kan konkurrere med de nuværende forhold, hvor det er sådan, at to nogenlunde raske mennesker, der nu, bare fordi de er lidt velstillede og kan klare sig, skal have en ekstra plejeløn. Der er tale om, at det udelukkende gælder patienter, der ellers er regulære plejehjemspatienter. Med hensyn til ordet »væsentlige« kan jeg godt se, at man kan lægge en mængde i det. Man kan også lade være med at lægge en mængde i det. Man kan også sige, at hvis ønsket består hos de to parter, at man fortsat skal være sammen, hvis den ældre gerne vil være i familiepleje, hvis familien meget gerne vil have den ældre i pleje, synes jeg nok, at ganske små hindringer ikke bør være til hinder for opfyldelse af et sådant ønske. Men vi ønsker ikke, at ordet »væsentlige« skal betyde, at der slækkes på rent medicinske og sociale krav, og derfor har vi også indsat nogle ret kraftige kontrolinstanser. Vi har jo sagt, at der skulle være tale om socialudvalg, der skulle fastlægge reglerne. Vi har sagt, at der skulle være tale om lægelige beslutninger osv. osv.